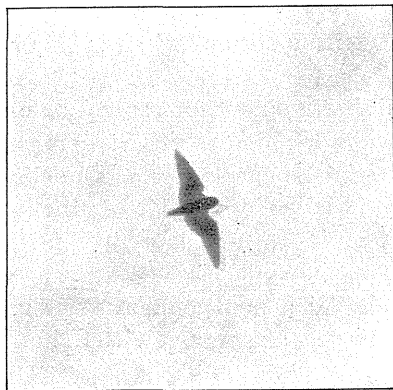

MOSEHORNUGLEN, *ASIO FLAMMEUS FLAMMEUS* (PONTOP.), SOM YNGLEFUGL PAA SJÆLLAND

AF

KNUD PALUDAN

Den 1. Juli 1931 iagttog jeg to Ugler, der tilsyneladende ganske ugeneret fløj rundt over et Engparti i Barmosen i Sydsjælland temmelig langt fra det Sted, hvor jeg opholdt mig. Jeg havde ikke tidligere truffet Mosehornugler i Naturen; men Lokaliteten og Tidspunktet lod jo ingen Tvivl mulig. Da jeg kom over til den omtalte Eng, var ingen af Fuglene i Luften; men den ene sad paa en Hegnspæl, og det var mig her muligt at iagttage dens temmelig smaa, men dog synlige Horn.

Fot. K. P.

Flyvende Mosehornugle, *Asio f. flammeus*,
Barmose, Klarskov, 2. Juli 1931.

Jeg afsøgte nu Engen, der var bevokset med højt Græs; alt imedens fløj Uglen rundt over Hovedet paa mig visende sin ret karakteristiske Flugt: de lange Vinger gik meget dybt i Nedslaget, og de ligesom tøvede lidt i den dybeste Stilling. Ogsaa Stemmen var meget ejendommelig, alt andet end ugleagtig, snarere følte man sig fristet til at sammenligne den med noget af Hættemaagens Skratten. Det lykkedes mig at jage endnu to Ugler op; de lettede i kun 1 m's Afstand, og jeg formoder, det var Unger, da deres Flugt var meget usikker, og da de hurtigt muligt atter smed sig ude i en Rørbevoksning, medens den første Fugl, stadig skrigende, kredsede over mig.

Den 2. Juli var jeg atter paa Mosen; denne Gang noget senere, først noget før Solnedgang. Ved min Ankomst sad den ene Ugle

oppe i en udgaaet Busk, men forsvandt kort efter ned i Græsset. Alt var nu stille til efter Solnedgang. Kl. 20⁵⁰ lettede en af dem for at gaa ud paa Jagt. Desværre laa Jagtdistriktet temmelig langt borte; men jeg kunde dog i Kikkerten følge Flugten og se, hvorledes den i temmelig ringe Højde stadig afsøgte et bestemt Terrain. Undertiden afbrød den sin regelmæssige Søgeflugt, idet den »mussede«, ganske som man ser Taarnfalken gøre det. Det var nu blevet saa mørkt, at jeg ikke mere kunde følge den; men saa var der til Gengæld blevet Røre i min umiddelbare Nærhed, hvor 2—3 Ugler fløj rundt, »legende« med hinanden over hele Engen. De fik nu Øje paa mig og advarede i længere Tid hinanden med et meget hæst ge-æik, eller en af dem gik mere angrebsvis til Værks og fløj lige mod mig, skrigende et skarpt gøg. Ogsaa den almindelige Smækken med Næbbet hørtes, ja hele deres Opførsel var langt mere ugleagtig, end da jeg første Gang iagttog dem.

I de Gylp jeg samlede paa Engen, fandtes kun Musehaar og -knogler.

I Danmark er Mosehornuglen hidindtil kun kendt som Ynglefugl fra Falster (Kjærbølling) og Jylland, sidstnævnte Sted forekommer den undertiden temmelig talrigt (JOHAN LANGE i »Danske Fugle«, Bd. III, 1931, p. 87); dens Optræden er iøvrigt temmelig sporadisk og uregelmæssig, saa det er ingenlunde overraskende, at den nu ogsaa har slaaet sig ned paa Sjælland, saa langt mindre som den ogsaa angives at yngle hele Vejen ned gennem Sverrig. Om en Fremtrængen mod Nord, som ved saa mange Arter, kan der altsaa her daarlig være Tale.

Ved Vejrs, hvor jeg opholdt mig nogen Tid midt i Juli, afsøgte en Mosehornugle hver Aften ca. 1 Time efter Solnedgang Terrainen bag yderste Klitrække, saa ogsaa der i Nærheden maa den yngle.